

Situāciju novadā kopumā vērtē kā labu

Pirms vairākiem gadiem tika uz-sākta izglītības tīkla optimizācija Madonas novada skolās. Tā rezultātā nācās slēgt vairākas Madonas novadā esošās izglītības iestādes, pamatojoties uz nepieciešamo audzēkņu skaitu klasēs un līdz ar to arī skolās kopumā. Kopš vasaras vidus Madonas novadā ietilpst Cesvaines, Lubānas un Ērgļu teritorijas. Kāda ir situācija jaunā Madonas novada skolās, kā un vai skolu tīkla sakārtošana ietekmēs šo izglītības iestāžu turpmāko darbību? Uz sarunu aicināju Madonas novada pašvaldības domes deputāti un izglītības un jaunatnes lietu komitejas priekšsēdētāju VALDU KĻAVIŅU.

— Kāds ir jūsu viedoklis par izglītības tīkla sakārtošanu Madonas novadā?

— Izglītības tīkls jāveido un ilgtermiņā jāplāno, pamatojoties uz bērnu dzimstības rādītājiem kopējā novada teritorijā. Jau šobrīd, plānojot procesus, mēs diezgan skaidri varam redzēt potenciālo audzēkņu skaitu katrā izglītības iestādē tuvākajā laikā un arī nākotnē pāris gadus uz priekšu. Tīkls jāveido un jāplāno, sabalansējot principu — izglītības iespējas maksimāli tuvu dzīvesvietai, ņemot vērā to, lai skola spēj nodrošināt visu, kas bērnam nepieciešams, un ņemot vērā izglītojamo skaitu katrā teritorijā. Lielajās skolās iespējas un piedāvājums ir plašāks, un tas it īpaši nozīmīgs skolēniem vecākajās klašu grupās un vidusskolām posmā. Ja runā par pamatskolām novadā, arī tās neatpaliek no vidusskolām un ir ļabi aprīkotas ar visu, kas nepieciešams veiksmīgam darbam un rezultātam, kas nodrošina, ka izglītojamais pēc pamatskolas beigšanas var turpināt veiksmīgi izglīties sev vēlamajā virzienā. Pamatskolu absolventiem novadā ir iespēja izglīties turpināt gan vispārīgizglītojošajās vidusskolās, gan ģimnāzijā, kas nodrošina padziļinātu priekšmetu apguvi, kas varētu noderēt tālākā dzīves ceļā izvēlē, gan iespēja izglīties Agrobiznesa koledžā Barkavā, kur plašas iespējas tiri praktiskām apstākļiem lietām. Līdztekus izglītojamo skaitam arvien vairāk, ne tikai Madonas novadā, bet valstī kopumā, aktuāls kļūst pedagoģu jautājums. Ir pilnīgi skaidrs, ka, neraugoties uz pašvaldības vēlmēm un iespējām, būs jāņem vērā izglītības un zinātnes ministrijas pieņemtie lēmumi. Tas attiecas gan uz valsts apmaksātajam pedagoģu algu līkēm, gan

Valda Kļaviņa uzsver — šobrīd par izmaiņām skolu tīkla sakārtošanā ir pārāgri runāt. Tas būs domes kopīgs lēmums, ko ietekmēs vairāki faktori, piemēram, skolēnu skaits.

Pirmās četras klases skolās saglabāt var, ja vien ir bērni, kas mācās.

kopējo finansējumu izglībai un valsts politiku šajā nozarē kā tādā. Iepriekšējā laikā posmā, ievērojot šos visus priekšnosacījumus, gan Madonas, gan jaunpienākušās Lubānas, Cesvaines un Ērgļu teritorijās ir strādāts pēc principa, ka izglītība konkrētajā vietā ir prioritāte.

— Vai ir apsekota situācija jaunajā Madonas novadā, un kāda tā ir šobrīd? Kā to vērtējat?

— Situāciju novadā kopumā vērtēju kā labu. Skolas ir gatavas jaunajam mācību gadam. Neraugoties uz pašreizējo sarežģīto situāciju, visas izglītības nodalys speciālistiem un domes vadību apmeklējām vispārīgizglītojošās skolas, pirmsskolas izglītības iestādes, mūzikas un mākslas skolas šajās teritorijās. Jāatzīst, ka arī tur jūtams, ka izglītības joma nav bijusi atstāta novārtā un viss darīts atbilstoši iespējām un vajadzībām. Katru no jaunpienākušajiem novadiem iepazīnāt kā atšķirīgu ne tikai ēku un to izvietojuma ziņā, bet arī izjūtot tur īpašu lokālpatriotisma auru.

— Vai bijušajās Madonas novada teritorijās tiks saglabātas visas līdzšinējās izglītības iestādes? Ja ne, tad kādas izmaiņas paredzēts ieviest un kad, kā tās izpauzīsies?

— Atbildot uz šo jautājumu, izjūtas ir divējādas. No vienas puses,

ir tikai skolēnu skaita ziņā, tāpat infrastruktūras un materiāli tehniskās bāzes uzlabojums, kam katru gadu tiek atvēlēti noteikti finanšu līdzekļi.

Savukārt, lai iepazītos ar situāciju Lubānā, Cesvainē un Ērgļos, augusta beigās un septembra sākumā kopā ar izglītības nodalys speciālistiem un domes vadību apmeklējām vispārīgizglītojošās skolas, pirmsskolas izglītības iestādes, mūzikas un mākslas skolas šajās teritorijās. Jāatzīst, ka arī tur jūtams, ka izglītības joma nav bijusi atstāta novārtā un viss darīts atbilstoši iespējām un vajadzībām. Katru no jaunpienākušajiem novadiem iepazīnāt kā atšķirīgu ne tikai ēku un to izvietojuma ziņā, bet arī izjūtot tur īpašu lokālpatriotisma auru.

— Vai ir apsvērtā iespēja pamatskolās saglabāt vismaz pirmās četras klases, ja pārējo klašu kompleksus nav iespējams izveidot?

— Atbildot uz šo jautājumu, izjūtas ir divējādas. No vienas puses,

esmu par izglītību pēc iespējas tuvāk dzīvesvietai. Savulaik pašai, bērnu uz skolu laizot, bija jāreķinās ar to, ka jau pirms septiņiem no rīta bērnam ir jāšējas autobusā, un tas nozīmē, ka jāceļas mazliet pēc sešiem. Tas ir tas, kas runā par labu mācību iestādes tuvumam. No otras puses, isti neatbalstu apvienotās klases, tas ir īsāciģis risinājums, ne norma, kas skolēnu pavada visu mācību laiku. Tāpat uzskatu, ka bērnam vēl bez mācībām ir vajadzīgs klases kolektīvs, jo skolas gadi ir tikai vienreiz mūžā un tos vajag izbaudīt kopā ar vienaudžiem gan mācībās, gan brīvajā laikā. Tas ir mans personīgais viedoklis no pieredzes, jo vairāki gadi desmit gadu esmu strādājis arī skolā un ļoti ļabi atceros bērnu noskapojumu un emocijas klasēs, kuras bija pilnas, un tajās, kurās katrā vecuma grupā bija divi vai trīs bērni. Nedomāju, ka bērns šajā situācijā bija ieguvējs. Mana pārlicība ir tāda, ka skolas ir domātas skolēniem, viņu izglītošanai un to prasmiu ieguvei, kas viņus pavadīs visu mūžu.

Vai iespējams saglabāt vismaz četras klases? Protams, var, ja ir bērni, kas mācās. Domāju, ka, ja šāda situācija rastos un to atbalstītu konkrētā pagasta pārvalde, dome arī šādu lēmumu atbalstītu. Tē gan gribu piebilst, ka iepriekšējā pieredze, pārveidojot pamatskolas par sākumskolām, kurās mācās bērni līdz 6. klasei, nav bijusi veiksmīga un šādā modelī ilgtermiņā noturēt bērnu konkrētā mācību iestādē nav izdevies.

— Kādas atsauksmes par skolu tīkla optimizāciju ir snieguši izglītojamie vecāki, vai varat komentēt vecāku nostāju, viedokli?

— Novada izglītības iestāžu dibinātājs pašvaldība. Līdz ar to, ja tiek domāts kaut ko reorganizēt, mainīt, optimizēt, par to tiek informēta gan izglītības pārvalde, gan izglītības iestāde, gan izglītojamo vecāki. Pēc iepriekšējās pieredzes varu teikt, ka jebkurš šāds lēmums nes līdz emocijas, varbūt arī asākas diskusijas. Bieži vien asākie vārdi jādzird no sabiedrības daļas, kura nav tieši saistīta ar iestādes darbību. Ja runa par vecākiem, nostāja un viedokli ir dažādi, bet pamatā vecāku nostāja ir pozitīva, saprotoša, un viņi pieņem konkrēto situāciju. Vecāku bažas pamatā ir par trii ikdienišķām lietām, kā, piemēram, nokļūšana izglītības iestādē. Tas viss ir normāli un saprotami. Viss ir risināms sarunu ceļā, un labāko risinājumu var rast, sadarbojoties abām pusēm.

— Vai ir apsvērtā iespēja pamatskolās saglabāt vismaz pirmās četras klases, ja pārējo klašu kompleksus nav iespējams izveidot?

— Atbildot uz šo jautājumu, izjūtas ir divējādas. No vienas puses,

esmu par izglītību pēc iespējas tuvāk dzīvesvietai. Savulaik pašai, bērnu uz skolu laizot, bija jāreķinās ar to, ka jau pirms septiņiem no rīta bērnam ir jāšējas autobusā, un tas nozīmē, ka jāceļas mazliet pēc sešiem. Tas ir tas, kas runā par labu mācību iestādes tuvumam. No otras puses, isti neatbalstu apvienotās klases, tas ir īsāciģis risinājums, ne norma, kas skolēnu pavada visu mācību laiku. Tāpat uzskatu, ka bērnam vēl bez mācībām ir vajadzīgs klases kolektīvs, jo skolas gadi ir tikai vienreiz mūžā un tos vajag izbaudīt kopā ar vienaudžiem gan mācībās, gan brīvajā laikā. Tas ir mans personīgais viedoklis no pieredzes, jo vairāki gadi desmit gadu esmu strādājis arī skolā un ļoti ļabi atceros bērnu noskapojumu un emocijas klasēs, kuras bija pilnas, un tajās, kurās katrā vecuma grupā bija divi vai trīs bērni. Nedomāju, ka bērns šajā situācijā bija ieguvējs. Mana pārlicība ir tāda, ka skolas ir domātas skolēniem, viņu izglītošanai un to prasmiu ieguvei, kas viņus pavadīs visu mūžu.

Vai iespējams saglabāt vismaz četras klases? Protams, var, ja ir bērni, kas mācās. Domāju, ka, ja šāda situācija rastos un to atbalstītu konkrētā pagasta pārvalde, dome arī šādu lēmumu atbalstītu. Tē gan gribu piebilst, ka iepriekšējā pieredze, pārveidojot pamatskolas par sākumskolām, kurās mācās bērni līdz 6. klasei, nav bijusi veiksmīga un šādā modelī ilgtermiņā noturēt bērnu konkrētā mācību iestādē nav izdevies.

— Kādas atsauksmes par skolu tīkla optimizāciju ir snieguši izglītojamie vecāki, vai varat komentēt vecāku nostāju, viedokli?

— Novada izglītības iestāžu dibinātājs pašvaldība. Līdz ar to, ja tiek domāts kaut ko reorganizēt, mainīt, optimizēt, par to tiek informēta gan izglītības pārvalde, gan izglītības iestāde, gan izglītojamo vecāki. Pēc iepriekšējās pieredzes varu teikt, ka jebkurš šāds lēmums nes līdz emocijas, varbūt arī asākas diskusijas. Bieži vien asākie vārdi jādzird no sabiedrības daļas, kura nav tieši saistīta ar iestādes darbību. Ja runa par vecākiem, nostāja un viedokli ir dažādi, bet pamatā vecāku nostāja ir pozitīva, saprotoša, un viņi pieņem konkrēto situāciju. Vecāku bažas pamatā ir par trii ikdienišķām lietām, kā, piemēram, nokļūšana izglītības iestādē. Tas viss ir normāli un saprotami. Viss ir risināms sarunu ceļā, un labāko risinājumu var rast, sadarbojoties abām pusēm.

— Vai ir apsvērtā iespēja pamatskolās saglabāt vismaz pirmās četras klases, ja pārējo klašu kompleksus nav iespējams izveidot?

— Atbildot uz šo jautājumu, izjūtas ir divējādas. No vienas puses,

esmu par izglītību pēc iespējas tuvāk dzīvesvietai. Savulaik pašai, bērnu uz skolu laizot, bija jāreķinās ar to, ka jau pirms septiņiem no rīta bērnam ir jāšējas autobusā, un tas nozīmē, ka jāceļas mazliet pēc sešiem. Tas ir tas, kas runā par labu mācību iestādes tuvumam. No otras puses, isti neatbalstu apvienotās klases, tas ir īsāciģis risinājums, ne norma, kas skolēnu pavada visu mācību laiku. Tāpat uzskatu, ka bērnam vēl bez mācībām ir vajadzīgs klases kolektīvs, jo skolas gadi ir tikai vienreiz mūžā un tos vajag izbaudīt kopā ar vienaudžiem gan mācībās, gan brīvajā laikā. Tas ir mans personīgais viedoklis no pieredzes, jo vairāki gadi desmit gadu esmu strādājis arī skolā un ļoti ļabi atceros bērnu noskapojumu un emocijas klasēs, kuras bija pilnas, un tajās, kurās katrā vecuma grupā bija divi vai trīs bērni. Nedomāju, ka bērns šajā situācijā bija ieguvējs. Mana pārlicība ir tāda, ka skolas ir domātas skolēniem, viņu izglītošanai un to prasmiu ieguvei, kas viņus pavadīs visu mūžu.

Vai iespējams saglabāt vismaz četras klases? Protams, var, ja ir bērni, kas mācās. Domāju, ka, ja šāda situācija rastos un to atbalstītu konkrētā pagasta pārvalde, dome arī šādu lēmumu atbalstītu. Tē gan gribu piebilst, ka iepriekšējā pieredze, pārveidojot pamatskolas par sākumskolām, kurās mācās bērni līdz 6. klasei, nav bijusi veiksmīga un šādā modelī ilgtermiņā noturēt bērnu konkrētā mācību iestādē nav izdevies.

— Kādas atsauksmes par skolu tīkla optimizāciju ir snieguši izglītojamie vecāki, vai varat komentēt vecāku nostāju, viedokli?

— Novada izglītības iestāžu dibinātājs pašvaldība. Līdz ar to, ja tiek domāts kaut ko reorganizēt, mainīt, optimizēt, par to tiek informēta gan izglītības pārvalde, gan izglītības iestāde, gan izglītojamo vecāki. Pēc iepriekšējās pieredzes varu teikt, ka jebkurš šāds lēmums nes līdz emocijas, varbūt arī asākas diskusijas. Bieži vien asākie vārdi jādzird no sabiedrības daļas, kura nav tieši saistīta ar iestādes darbību. Ja runa par vecākiem, nostāja un viedokli ir dažādi, bet pamatā vecāku nostāja ir pozitīva, saprotoša, un viņi pieņem konkrēto situāciju. Vecāku bažas pamatā ir par trii ikdienišķām lietām, kā, piemēram, nokļūšana izglītības iestādē. Tas viss ir normāli un saprotami. Viss ir risināms sarunu ceļā, un labāko risinājumu var rast, sadarbojoties abām pusēm.

— Vai ir apsvērtā iespēja pamatskolās saglabāt vismaz pirmās četras klases, ja pārējo klašu kompleksus nav iespējams izveidot?

— Atbildot uz šo jautājumu, izjūtas ir divējādas. No vienas puses,

esmu par izglītību pēc iespējas tuvāk dzīvesvietai. Savulaik pašai, bērnu uz skolu laizot, bija jāreķinās ar to, ka jau pirms septiņiem no rīta bērnam ir jāšējas autobusā, un tas nozīmē, ka jāceļas mazliet pēc sešiem. Tas ir tas, kas runā par labu mācību iestādes tuvumam. No otras puses, isti neatbalstu apvienotās klases, tas ir īsāciģis risinājums, ne norma, kas skolēnu pavada visu mācību laiku. Tāpat uzskatu, ka bērnam vēl bez mācībām ir vajadzīgs klases kolektīvs, jo skolas gadi ir tikai vienreiz mūžā un tos vajag izbaudīt kopā ar vienaudžiem gan mācībās, gan brīvajā laikā. Tas ir mans personīgais viedoklis no pieredzes, jo vairāki gadi desmit gadu esmu strādājis arī skolā un ļoti ļabi atceros bērnu noskapojumu un emocijas klasēs, kuras bija pilnas, un tajās, kurās katrā vecuma grupā bija divi vai trīs bērni. Nedomāju, ka bērns šajā situācijā bija ieguvējs. Mana pārlicība ir tāda, ka skolas ir domātas skolēniem, viņu izglītošanai un to prasmiu ieguvei, kas viņus pavadīs visu mūžu.

Vai iespējams saglabāt vismaz četras klases? Protams, var, ja ir bērni, kas mācās. Domāju, ka, ja šāda situācija rastos un to atbalstītu konkrētā pagasta pārvalde, dome arī šādu lēmumu atbalstītu. Tē gan gribu piebilst, ka iepriekšējā pieredze, pārveidojot pamatskolas par sākumskolām, kurās mācās bērni līdz 6. klasei, nav bijusi veiksmīga un šādā modelī ilgtermiņā noturēt bērnu konkrētā mācību iestādē nav izdevies.

— Kādas atsauksmes par skolu tīkla optimizāciju ir snieguši izglītojamie vecāki, vai varat komentēt vecāku nostāju, viedokli?

— Novada izglītības iestāžu dibinātājs pašvaldība. Līdz ar to, ja tiek domāts kaut ko reorganizēt, mainīt, optimizēt, par to tiek informēta gan izglītības pārvalde, gan izglītības iestāde, gan izglītojamo vecāki. Pēc iepriekšējās pieredzes varu teikt, ka jebkurš šāds lēmums nes līdz emocijas, varbūt arī asākas diskusijas. Bieži vien asākie vārdi jādzird no sabiedrības daļas, kura nav tieši saistīta ar iestādes darbību. Ja runa par vecākiem, nostāja un viedokli ir dažādi, bet pamatā vecāku nostāja ir pozitīva, saprotoša, un viņi pieņem konkrēto situāciju. Vecāku bažas pamatā ir par trii ikdienišķām lietām, kā, piemēram, nokļūšana izglītības iestādē. Tas viss ir normāli un saprotami. Viss ir risināms sarunu ceļā, un labāko risinājumu var rast, sadarbojoties abām pusēm.

— Vai ir apsvērtā iespēja pamatskolās saglabāt vismaz pirmās četras klases, ja pārējo klašu kompleksus nav iespējams izveidot?

— Atbildot uz šo jautājumu, izjūtas ir divējādas. No vienas puses,

esmu par izglītību pēc iespējas tuvāk dzīvesvietai. Savulaik pašai, bērnu uz skolu laizot, bija jāreķinās ar to, ka jau pirms septiņiem no rīta bērnam ir jāšējas autobusā, un tas nozīmē, ka jāceļas mazliet pēc sešiem. Tas ir tas, kas runā par labu mācību iestādes tuvumam. No otras puses, isti neatbalstu apvienotās klases, tas ir īsāciģis risinājums, ne norma, kas skolēnu pavada visu mācību laiku. Tāpat uzskatu, ka bērnam vēl bez mācībām ir vajadzīgs klases kolektīvs, jo skolas gadi ir tikai vienreiz mūžā un tos vajag izbaudīt kopā ar vienaudžiem gan mācībās, gan brīvajā laikā. Tas ir mans personīgais viedoklis no pieredzes, jo vairāki gadi desmit gadu esmu strādājis arī skolā un ļoti ļabi atceros bērnu noskapojumu un emocijas klasēs, kuras bija pilnas, un tajās, kurās katrā vecuma grupā bija divi vai trīs bērni. Nedomāju, ka bērns šajā situācijā bija ieguvējs. Mana pārlicība ir tāda, ka skolas ir domātas skolēniem, viņu izglītošanai un to prasmiu ieguvei, kas viņus pavadīs visu mūžu.

Vai iespējams saglabāt vismaz četras klases? Protams, var, ja ir bērni, kas mācās. Domāju, ka, ja šāda situācija rastos un to atbalstītu konkrētā pagasta pārvalde, dome arī šādu lēmumu atbalstītu. Tē gan gribu piebilst, ka iepriekšējā pieredze, pārveidojot pamatskolas par sākumskolām, kurās mācās bērni līdz 6. klasei, nav bijusi veiksmīga un šādā modelī ilgtermiņā noturēt bērnu konkrētā mācību iestādē nav izdevies.

— Kādas atsauksmes par skolu tīkla optimizāciju ir snieguši izglītojamie vecāki, vai varat komentēt vecāku nostāju, viedokli?

— Novada izglītības iestāžu dibinātājs pašvaldība. Līdz ar to, ja tiek domāts kaut ko reorganizēt, mainīt, optimizēt, par to tiek informēta gan izglītības pārvalde, gan izglītības iestāde, gan izglītojamo vecāki. Pēc iepriekšējās pieredzes varu teikt, ka jebkurš šāds lēmums nes līdz emocijas, varbūt arī asākas diskusijas. Bieži vien asākie vārdi jādzird no sabiedrības daļas, kura nav tieši saistīta ar iestādes darbību. Ja runa par vecākiem, nostāja un viedokli ir dažādi, bet pamatā vecāku nostāja ir pozitīva, saprotoša, un viņi pieņem konkrēto situāciju. Vecāku bažas pamatā ir par trii ikdienišķām lietām, kā, piemēram, nokļūšana izglītības iestādē. Tas viss ir normāli un saprotami. Viss ir risināms sarunu ceļā, un labāko risinājumu var rast, sadarbojoties abām pusēm.

— Vai ir apsvērtā iespēja pamatskolās saglabāt vismaz pirmās četras klases, ja pārējo klašu kompleksus nav iespējams izveidot?

— Atbildot uz šo jautājumu, izjūtas ir divējādas. No vienas puses,

esmu par izglītību pēc iespējas tuvāk dzīvesvietai. Savulaik pašai, bērnu uz skolu laizot, bija jāreķinās ar to, ka jau pirms septiņiem no rīta bērnam ir jāšējas autobusā, un tas nozīmē, ka jāceļas mazliet pēc sešiem. Tas ir tas, kas runā par labu mācību iestādes tuvumam. No otras puses, isti neatbalstu apvienotās klases, tas ir īsāciģis risinājums, ne norma, kas skolēnu pavada visu mācību laiku. Tāpat uzskatu, ka bērnam vēl bez mācībām ir vajadzīgs klases kolektīvs, jo skolas gadi ir tikai vienreiz mūžā un tos vajag izbaudīt kopā ar vienaudžiem gan mācībās, gan brīvajā laikā. Tas ir mans personīgais viedoklis no pieredzes, jo vairāki gadi desmit gadu esmu strādājis arī skolā un ļoti ļabi atceros bērnu noskapojumu un emocijas klasēs, kuras bija pilnas, un tajās, kurās katrā vecuma grupā bija divi vai trīs bērni. Nedomāju, ka bērns šajā situācijā bija ieguvējs. Mana pārlicība ir tāda, ka skolas ir domātas skolēniem, viņu izglītošanai un to prasmiu ieguvei, kas viņus pavadīs visu mūžu.

Vai iespējams saglabāt vismaz četras klases? Protams, var, ja ir bērni, kas mācās. Domāju, ka, ja šāda situācija rastos un to atbalstītu konkrētā pagasta pārvalde, dome arī šādu lēmumu atbalstītu. Tē gan gribu piebilst, ka iepriekšējā pieredze, pārveidojot pamatskolas par sākumskolām, kurās mācās bērni līdz 6. klasei, nav bijusi veiksmīga un šādā modelī ilgtermiņā noturēt bērnu konkrētā mācību iestādē nav izdevies.

— Kādas atsauksmes par skolu tīkla optimizāciju ir snieguši izglītojamie vecāki, vai varat komentēt vecāku nostāju, viedokli?

— Novada izglītības iestāžu dibinātājs pašvaldība. Līdz ar to, ja tiek domāts kaut ko reorganizēt, mainīt, optimizēt, par to tiek informēta gan izglītības pārvalde, gan izglītības iestāde, gan izglītojamo vecāki. Pēc iepriekšējās pieredzes varu teikt, ka jebkurš šāds lēmums nes līdz emocijas, varbūt arī asākas diskusijas. Bieži vien asākie vārdi jādzird no sabiedrības daļas, kura nav tieši saistīta ar iestādes darbību. Ja runa par vecākiem, nostāja un viedokli ir dažādi, bet pamatā vecāku nostāja ir pozitīva, saprotoša, un viņi pieņem konkrēto situāciju. Vecāku bažas pamatā ir par trii ikdienišķām lietām, kā, piemēram, nokļūšana izglītības iestādē. Tas viss ir normāli un saprotami. Viss ir risināms sarunu ceļā, un labāko risinājumu var rast, sadarbojoties abām pusēm.

— Vai ir apsvērtā iespēja pamatskolās saglabāt vismaz pirmās četras klases, ja pārējo klašu kompleksus nav iespējams izveidot?

— Atbildot uz šo jautājumu, izjūtas ir divējādas. No vienas puses,

esmu par izglītību pēc iespējas tuvāk dzīvesvietai. Savulaik pašai, bērnu uz skolu laizot, bija jāreķinās ar to, ka jau pirms septiņiem no rīta bērnam ir jāšējas autobusā, un tas nozīmē, ka jāceļas mazliet pēc sešiem. Tas ir tas, kas runā par labu mācību iestādes tuvumam. No otras puses, isti neatbalstu apvienotās klases, tas ir īsāciģis risinājums, ne norma, kas skolēnu pavada visu mācību laiku. Tāpat uzskatu, ka bērnam vēl bez mācībām ir vajadzīgs klases kolektīvs, jo skolas gadi ir tikai vienreiz mūžā un tos vajag izbaudīt kopā ar vienaudžiem gan mācībās, gan brīvajā laikā. Tas ir mans personīgais viedoklis no pieredzes, jo vairāki gadi desmit gadu esmu strādājis arī skolā un ļoti ļabi atceros bērnu noskapojumu un emocijas klasēs, kuras bija pilnas, un tajās, kurās katrā vecuma grupā bija divi vai trīs bērni. Nedomāju, ka bērns šajā situācijā bija ieguvējs. Mana pārlicība ir tāda, ka skolas ir domātas skolēniem, viņu izglītošanai un to prasmiu ieguvei, kas viņus pavadīs visu mūžu.

Vai iespējams saglabāt vismaz četras klases? Protams, var, ja ir bērni, kas mācās. Domāju, ka, ja šāda situācija rastos un to atbalstītu konkrētā pagasta pārvalde, dome arī šādu lēmumu atbalstītu. Tē gan gribu piebilst, ka iepriekšējā pieredze, pārveidojot pamatskolas par sākumskolām, kurās mācās bērni līdz 6. klasei, nav bijusi veiksmīga un šādā modelī ilgtermiņā noturēt bērnu konkrētā mācību iestādē nav izdevies.

— Kādas atsauksmes par skolu tīkla optimizāciju ir snieguši izglītojamie vecāki, vai varat komentēt vecāku nostāju, viedokli?

— Novada izglītības iestāžu dibinātājs pašvaldība. Līdz ar to, ja tiek domāts kaut ko reorganizēt, mainīt, optimizēt, par to tiek informēta gan izglītības pārvalde, gan izglītības iestāde, gan izglītojamo vecāki. Pēc iepriekšējās pieredzes varu teikt, ka jebkurš šāds lēmums nes līdz emocijas, varbūt arī asākas diskusijas. Bieži vien asākie vārdi jādzird no sabiedrības daļas, kura nav tieši saistīta ar iestādes darbību. Ja runa par vecākiem, nostāja un viedokli ir dažādi, bet pamatā vecāku nostāja ir pozitīva, saprotoša, un viņi pieņem konkrēto situāciju. Vecāku bažas pamatā ir par trii ikdienišķām lietām, kā, piemēram, nokļūšana izglītības iestādē. Tas viss ir normāli un saprotami. Viss ir risināms sarunu ceļā, un labāko risinājumu var rast, sadarbojoties abām pusēm.

— Vai ir apsvērtā iespēja pamatskolās saglabāt vismaz pirmās četras klases, ja pārējo klašu kompleksus nav iespējams izveidot?

— Atbildot uz šo jautājumu, izjūtas ir divējādas. No vienas puses,

esmu par izglītību pēc iespējas tuvāk dzīvesvietai. Savulaik pašai, bērnu uz skolu laizot, bija jāreķinās ar to, ka jau pirms septiņiem no rīta bērnam ir jāšējas autobusā, un tas nozīmē, ka jāceļas mazliet pēc sešiem. Tas ir tas, kas runā par labu mācību iestādes tuvumam. No otras puses, isti neatbalstu apvienotās klases, tas ir īsāciģis risinājums, ne norma, kas skolēnu pavada visu mācību laiku. Tāpat uzskatu, ka bērnam vēl bez mācībām ir vajadzīgs klases kolektīvs, jo skolas gadi ir tikai vienreiz mūžā un tos vajag izbaudīt kopā ar vienaudžiem gan mācībās, gan brīvajā laikā. Tas ir mans personīgais viedoklis no pieredzes, jo vairāki gadi desmit gadu esmu strādājis arī skolā un ļoti ļabi atceros bērnu noskapojumu un emocijas klasēs, kuras bija pilnas, un tajās, kurās katrā vecuma grupā bija divi vai trīs bērni. Nedomāju, ka bērns šajā situācijā bija ieguvējs. Mana pārlicība ir tāda, ka skolas ir domātas skolēniem, viņu izglītošanai un to prasmiu ieguvei, kas viņus pavadīs visu mūžu.

Vai iespējams saglabāt vismaz četras klases? Protams, var, ja ir bērni, kas mācās. Domāju, ka, ja šāda situācija rastos un to atbalstītu konkrētā pagasta pārvalde, dome arī šādu lēmumu atbalstītu. Tē gan gribu piebilst, ka iepriekšējā pieredze, pārveidojot pamatskolas par sākumskolām, kurās mācās bērni līdz 6. klasei, nav bijusi veiksmīga un šādā modelī ilgtermiņā noturēt bērnu konkrētā mācību iestādē nav izdevies.

— Kādas atsauksmes par skolu tīkla optimizāciju ir snieguši izglītojamie vecāki, vai varat komentēt vecāku nostāju, viedokli?

— Novada izglītības iestāžu dibinātājs pašvaldība. Līdz ar to, ja tiek domāts kaut ko reorganizēt, mainīt, optimizēt, par to tiek informēta gan izglītības pārvalde, gan izglītības iestāde, gan izglītojamo vecāki. Pēc iepriekšējās pieredzes varu teikt, ka jebkurš šāds lēmums nes līdz emocijas, varbūt arī asākas diskusijas. Bieži vien asākie vārdi jādzird no sabiedrības daļas, kura nav tieši saistīta ar iestādes darbību. Ja runa par vecākiem, nostāja un viedokli ir dažādi, bet pamatā vecāku nostāja ir pozitīva, saprotoša, un viņi pieņem konkrēto situāciju. Vecāku bažas pamatā ir par trii ikdienišķām lietām, kā, piemēram, nokļūšana izglītības iestādē. Tas viss ir normāli un saprotami. Viss ir risināms sarunu ceļā, un labāko risinājumu var rast, sadarbojoties abām pusēm.

— Vai ir apsvērtā iespēja pamatskolās saglabāt vismaz pirmās četras klases, ja pārējo klašu kompleksus nav iespējams izveidot?

— Atbildot uz šo jautājumu, izjūtas ir divējādas. No vienas puses,

esmu par izglītību pēc iespējas tuvāk dzīvesvietai. Savulaik pašai, bērnu uz skolu laizot, bija jāreķinās ar to, ka jau pirms septiņiem no rīta bērnam ir jāšējas autobusā, un tas nozīmē, ka jāceļas mazliet pēc sešiem. Tas ir tas, kas runā par labu mācību iestādes tuvumam. No otras puses, isti neatbalstu apvienotās klases, tas ir īsāciģis risinājums, ne norma, kas skolēnu pavada visu mācību laiku. Tāpat uzskatu, ka bērnam vēl bez mācībām ir vajadzīgs klases kolektīvs, jo skolas gadi ir tikai vienreiz mūžā un tos vajag izbaudīt kopā ar vienaudžiem gan mācībās, gan brīvajā laikā. Tas ir mans personīgais viedoklis no pieredzes, jo vairāki gadi desmit gadu esmu strādājis arī skolā un ļoti ļabi atceros bērnu noskapojumu un emocijas klasēs, kuras bija pilnas, un tajās, kurās katrā vecuma grupā bija divi vai trīs bērni. Nedomāju, ka bērns šajā situācijā bija ieguvējs. Mana pārlicība ir tāda, ka skolas ir domātas skolēniem, viņu izglītošanai un to prasmiu ieguvei, kas viņus pavadīs visu mūžu.

Vai iespējams saglabāt vismaz četras klases? Protams, var, ja ir bērni, kas mācās. Domāju, ka, ja šāda situācija rastos un to atbalstītu konkrētā pagasta pārvalde, dome arī šādu lēmumu atbalstītu